

RADIO-AKTIEF

stopkernenergiestopkernenergiestopkernenergiestopkernenergiestopkernenergiestopkernenergie

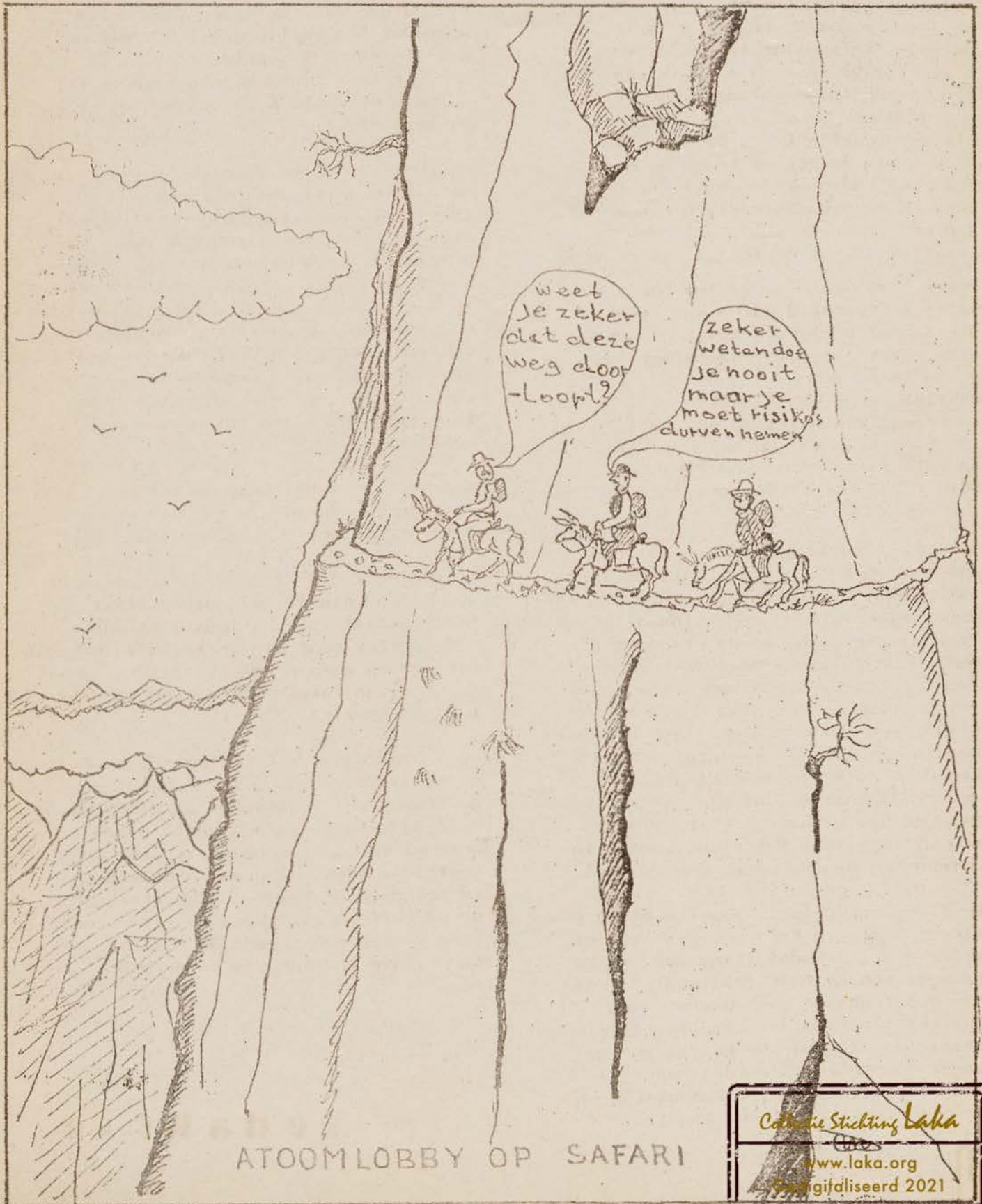
Nieuwsbrief no 19, December 1979

Redactie-adres: Kelloggstraat 91

Uitgave van de Stroomgroep Stop Kernenergie

Haarlem, Telefoon: 023 - 339865

Haarlem / IJmond

ATOOM LOBBY OP SAFARI

Catholieke Stichting Laka
www.laka.org
Digitaal gerealiseerd 2021

STOP KERNENERGIE

Voor het einde van 1979 willen we toch nog met een nummer van Radio-Aktief uitkomen, al was het maar om al onze lezers en medestanders veel sterkte toe te wensen voor het komende jaar.

Zoals dat gebruikelijk is in het aktiegroepenwerk, hebben zich in de tijd, welke ligt tussen de vorige uitgave van Radio-Aktief en dit nummer enige veranderingen voorgedaan.

Als eerste effect van de nabesprekingen van de akties tegen de dumping van radio-aktief afval in de zee, is er organisatorisch nieuws van het front te melden: In de praktijk is het gebleken, dat er voor

zowel IJmuiden als Haarlem beter een apart koördinatie-adres kan komen. Al dus is ook besloten, zodat de agenda even gepakt moet worden om het volgende te noteren:

Haarlem: Henk Mekkelholt

IJmuiden: Kees Hof en Adrie de Rooy

Verder is besloten, dat de Stroomgroep Stop Kernenergie Haarlem-Ymond blijft bestaan als een soort samenwerkingsverband op regionaal niveau. Eenmaal per maand wordt er samen vergaderd. Daarnaast houden de kernen "Haarlem" en "Ymuiden" hun eigen werkvergaderingen. Het blad RADIO-AKTIEF blijft een gemeenschappelijke uitgave waarin met name de regionale activiteiten de meeste aandacht dienen te krijgen. Radio-Aktief dus als aktiebrief. Deze eerste uitgave nieuwe stijl komt nog wat moeizaam tot stand, omdat iedereen nog aan de opzet moet wennen.

De Stroomgroep is in Haarlem bezig een eigen ruimte te krijgen. Deze ruimte, welke dan in samenwerking met andere groepen van de RCOK (Regionale Commissie voorlichting en bewustwording Ontwikkelingssamenwerking Kennemerland) waarin de Stroomgroep participeert, wordt gehuurd, zal worden benut als depot, vergaderruimte, dokumentatie- en informatieplaats en ontvangstruimte

voor scholen en groepen. Maar dit zijn momenteel nog plannen, zij het dat er wel perspectieven zijn.

Het is een zeer aktief jaar geweest, speciaal op regionaal gebied, waarin de dumpingsakties van afval centraal hebben gestaan. De groep IJmond heeft daardoor een snelle groei doorgemaakt, die een forse injectie betekent in de activiteiten tegen kernenergie en het daarmee verwante probleem van de radio-aktieve afval.

Voorts zijn er in samenwerking met andere groepen, in de afgelopen zomer twee tentoonstellingen georganiseerd over de energieproblematiek voor zowel de IJmond als Haarlem. Daarnaast was er een Teach-in (sprekers en discussie) in het concertgebouw in Haarlem, welke zeker de moeite waard was, gezien de vier sprekers, die waren uitgenodigd maar slechts matig bezocht tengevolge van het mooie weer en misschien toch te weinig besef van het gevaar bij het publiek.

Een beperkt aantal mappen met een samenvatting van de inleidingen van de vier sprekers is nog beschikbaar (f 2.50)

Buiten de regio zijn de akties gericht geweest op Almelo, Gasselte, Kalkar en Doel terwijl internationaal steeds meer verzet gaat rijzen tegen in gebruik neming van kernenergiecentrales, zeker na de bijna fatale afloop van Harrisburg in Amerika.

De technologische ontwikkeling in de wereld is niet tegen te houden, maar de keuze voor technieken en middelen moet onderhevig worden gesteld aan het oordeel van de mensen die eraan bloot gesteld worden, de gevaren onderkennen en ze zonodig afwijzen. Investerings-, grondstoffenpolitiek en machtsconcentraties vormen nog steeds de heilloze drijfveren, die het lot van de wereld bepalen.

redaktie

GEEN KERNENERGIE GEEN AFVAL

DUMPINGSAKTIES IJMUIDEN

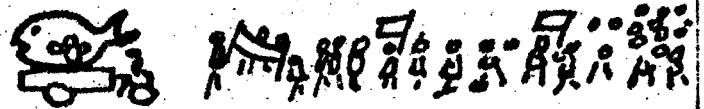
In juni dit jaar was het weer zover dat het radioactieve afval ingeladen zou worden in IJmuiden om in zee gestort te worden. Kregen we het jaar daarvoor een paar honderd man op de been om tegen deze activiteit te demonstreren, dit jaar waren ongeveer 1500 mensen betrokken bij dit gebeuren.

De Demonstratie

Dit onderdeel van de activiteiten rond de dumpingen was dit jaar wat degelijker aangepakt. Er was gekozen (alhoewel niet uit en te na van tevoren besproken in de stroomgroepvergadering) om een zo breed mogelijk scala van actiegroepen, politieke partijen en organisaties te werven voor de demonstratie. Zo'n 80 organisaties hebben dat uiteindelijk ook gedaan. De stroomgroep had van tevoren een manifest vastgesteld, maar uiteindelijk bleek men alleen behoefte te hebben zich te stellen achter de louse "Geen Atoomafval de zee in".

We hadden tegelijk met nog een aantal andere eisen ook "Stop Kernenergie" toegevoegd. Opvallend is dat niemand zich verder zorgen heeft gemaakt over de verklaring welke die zaterdagmiddag zou worden afgelegd namens het samenwerkingsverband G.A.Z. En daar is wel degelijk de verbinding gelegd tussen het niet in zee gooien van het atoomafval

en het niet-produceren ervan. Bovendien werd erin aangetoond dat Ginjaar de zaak belazerde door te schermen met ziekenhuisafval (zie de verklaring, elders in Radio-Aktief).

Het is een kleurrijke, demonstratieve tocht geworden door IJmuiden naar de "man met de lamp" op het havenhoofd. Voorop reed een kar met een groene vis erop. In zijn buik zaten grote rode radioactieve bollen. Zo langzamerhand het teken tijdens de strijd tegen de radioactieve vervuiling van het water. Veel uitstekende begeleidingsgroepen, instrumentaal zowel als vocaal en het mooie zomerweer maakten er een sympathieke demonstratie van.

Al was de verklaring, door Jan Ruyter gebracht namens het G.A.Z. wel in tegenstelling hiermee.

"Verklaring namens het samenwerkingsverband G.A.Z."

IJmuiden 16 juni 1979

Geachte mede demonstranten !

GEEN ATOOMAFVAL DE ZEE IN

Met deze noodkreet zijn wij ook dit jaar weer demonstratief aanwezig in IJmuiden. Veel organisaties hebben zich achter onze eis geschaard.

(vervolg verklaring 1)

GEEN ATOOMAFVAL DE ZEE IN

Jacques Cousteau, bekend oceaanoonderzoeker zei toen hij werd gekonfronteerd met de feiten in Amerika (plutonium uit de gedumpte vaten was al een paar jaar na de dumping vrij in het water aanwezig en er hadden zich reuze-sponzen ontwikkeld in de diepzee rond de stukke vaten): "Gezond verstand zou toch voldoende moeten zijn om te begrijpen dat er geen enkel risico mag worden genomen als het menselijk bestaan bedreigd wordt en we mogen onze kinderen toch niet doodleuk laten opdraaien voor onze egoïstische onverschilligheid!".

En zijn conclusie was dan ook:

ATOOMAFVAL MOET VOOR ALTIJD GEISOLEERD BLIJVEN VAN HET WATERSYSTEEM!!!

Vorig jaar stonden wij hier vlakbij ook te demonstreren. Het verheugd ons zeer dat de werkers van de Hoogovens het vertikken om mee te werken aan de overslag. En hun argument was niet alleen hun eigen veiligheid. Ze vonden het dumpen in zee een heel slechte zaak!

DE WERKERS VAN DE HOOGOVENS DOEN DUS NOOIT MEER MEE MET DEZE RADIO-AKTIEVE KLUS!!!

GEEN ATOOMAFVAL DE ZEE IN

Het handelsmerk van de fanaticke atoomlobbyisten is geheimzinnigheid, verurongen informatie en achterbaktheid. En ze steunen daarbij op zogenaamd "wetenschappelijke" rim ram.

Terwijl een van de voorwaarden voor de dumping in europees verband is dat de precieze gegevens van wat er gedumpt wordt, enige maanden van tevoren bekend moeten zijn, komt minister Ginjaar alleen met de onnozele mededeling dat het eigenlijk alleen maar om watjes en injektie-naalden uit ziekenhuizen gaat.

In het ICK-rapport valt te lezen dat Ginjaar al of niet bewust de zaak belazert.

Naar de minister toe gerakend, komen wij aan een percentage van ongeveer 15, ofwel 1/7 deel.

Deskundigen hebben ons voorgerekend dat in werkelijkheid het ziekenhuisafval nog veel minder is!

DOOR TE ZEGGEN DAT HET OM ZIEKENHUIS-AFVAL GAAT HEEFT MEN EEN DEKMANTEL GEVONDEN OM DOOR TE GAAN MET HET DUMPEN VAN ATOOMAFVAL AFKOMSTIG VAN BORSSELE EN DODEWAARD EN WAT IN DE REAKTOR TE PETTEN WORDT GEPRODUCEERD

Een van ons heeft vorig jaar bij de kroon beroep aangetekend tegen het feit dat radioactieve troep in de zee wordt gegooid. Zojuist ontving hij bericht, dat deze zaak 31 juli zal worden behandeld. Dat is dan meer dan een maand nadat ook de dumpingen van dit jaar worden uitgevoerd. Het zal wel toeval zijn!!!

Doordat de minister pas afgelopen woensdag vergunning af gaf voor de komende dumping, is het nu onmogelijk om een rechter uitspraak te laten doen over de bezwaren voordat de dumpingsoperatie achter de rug is. Het getuigt van democratisch gevoel als de minister de dumpingsactiviteiten stopzet tot de uitspraak van 31 juli is gedaan.

GINJAAR TOON JE EEN VENT EN MAAK AAN HET DUMPEN EEN END!

WIJ EISEN: dat

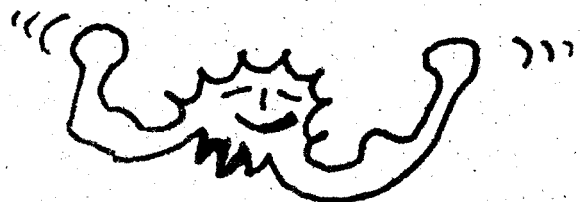
- alle activiteit rond vervoer, overslag en dumpen moet onmiddellijk worden stopgezet
- nederland de zwitserse vaten welke vorig jaar lekten en nu vanuit petten ook naar de haven worden gebracht, retour zendt richting zwitserland (vorig jaar hebben de zwitserse via IJmuiden vijfmaal zoveel radioactief spul in zee gegooid, daar is nederland ook schuldig aan)
- duidelijk wordt opgegeven hoe het radioactieve afval is samengesteld
- daar het grotendeels om afval gaat, afkomstig van kernenergiecentrales en onderzoek ten bate daarvan willen wij dat dit wordt betrokken in de komende Brede Maatschappelijke Diskussie over de toekomstige Energievoorziening
- er moet een onderzoek komen rond de plaatsen waar europees afval is gegooid al van vlak na de oorlog tot nu toe.

Als voorlaatste eis geldt dat:

- de NEDERLANDSE REGERING inziet DAT DE WERELDZEEEN IN BEHEER ZIJN VAN DE TOTALE WERELDBEVOLKING en dus PRIVE AFSPRAKEN zoals gedaan is door de klup van londen (BLACKLIST zeggen de engelsen) ILLEGALE AFSPRAKEN ZIJN.

Ten slotte:

GEEN ATOOMAFVAL DE ZEE IN NU NIET NOOIT!!!!!!

De akties in Letten en IJmuiden

Er is over de akties al veel gezegd. Even wat feiten.

- Zaterdagavond ketenden mensen van het BAN zich vast aan het toegangshek van het Reaktor Centrum te Letten. Al snel werden ze losgemaakt.
- Van zondag- op maandagnacht trokken veel demonstranten richting Petten. Niet veel mensen wisten dat ze daar mee zouden doen aan een actie-opzet welke uitgedokterd was door BAN. Het karakter daarvan was passief verzet met gebruik van eigen lichaam. Hier kwam het neer op lijfelijk blokkeren van de in/uitgangen van het terrein van het RCN. Daar moesten de vrachtwagens passeren.
- Van 's morgens 4.00u tot ± 10.00u werkte deze blokkade. Vooral de Stroomgroep Haarlem/IJmond had mensen voor deze actie geworven.
- Maandagmiddag vond eenzelfde blokkade plaats in IJmuiden bij de Rijkabuitenhaven. In tegenstelling met de eerste actie in Petten trad de politie geweldadiger op. (in de burgelijke werd vooral het vrede-lievende optreden van de politie benadrukt).
- Die middag ontstond tijdens de blokkade een klein konflikt tussen enige mensen die niet konden instemmen met het passief nog laten slopen door de politie. Ze wilden zich daar tegen verzetten. De grote meerderheid besloot toch de ook in Petten gehanteerde aktievorm te gebruiken (ik kom daar nog even op terug).
- Men besloot geen blokkades meer uit te voeren (overleg ter plaatse en in vergadering te IJmuiden).
- Woensdag bij het vertrek van de Marijke Smits vond nog een actie van Green Peace plaats: twee bootjes poogden zich vast

te kluisteren aan het schip vlak bij de schroef. Men gelukte dat lange tijd maar moest - vooral door levensgevaarlijk gedoe van de Rijksscheepvaartdienst en de Havenpolitie - nu enige uren opgeven.

Als actie, gericht op het krijgen van publiciteit, kan worden gezegd dat deze is geslaagd. In Nederland maar ook internationaal is de aandacht op de dumpingen gevestigd. Teleurstelling was er ook te bespeuren binnen de anti-kernenergiebeweging. Deze teleurstelling varieerde van:

- de actie zelf kan effectiever gevoerd worden met als doel vertraging of voorkoming van het dumpen van radio-actief afval in zee.
 - de gekozen strategie is door een klein groepje opgelegd.
 - er werd met aktievoerders geschikt en geschoven alsof het ging om het open-trekken van een blik demonstranten.
 - te veel op sensatie gerichte akties.
- Naast de hierboven vermelde kritiek waren veel mensen erg te spreken over het geheel.

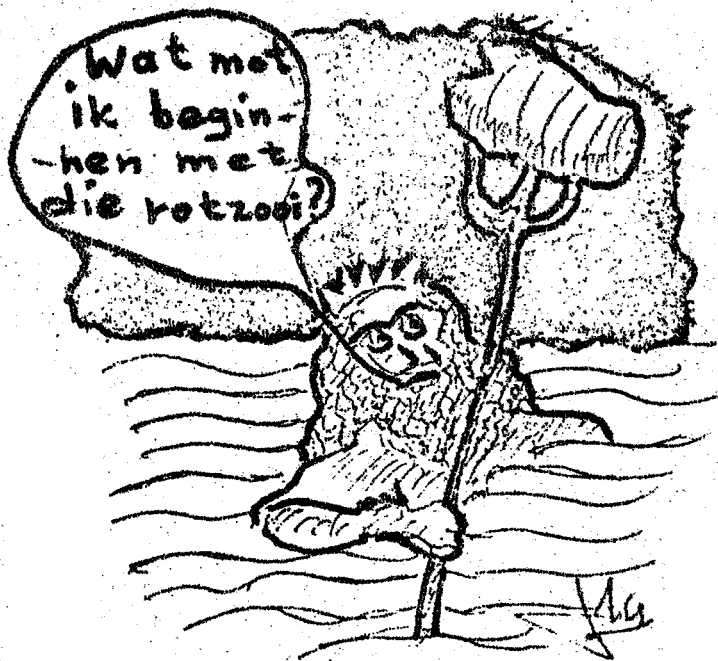
Na deze konstateringen is er hard gewerkt om te voorkomen dat er bij een volgende actie weer veel onvrade ontstaat. Zowel over de aktievormen als over het vroegtijdig betrekken van allen die zich inzetten voor de A.K.B. wordt in deze maanden uitvoerig gedacht en gepraat. In een volgende R.A. hopen wij daar op terug te komen.

Henk Korstjens.

AKTIES VOLGEND JAAR ?

DOE OOK MEE !!

5

Dumpingen

Het beroep van Sietze en de Stroomgroep bij de Raad van State.

Zoals jullie wel weten is Sietze Schoonbergen vorig jaar (juni 1978) in beroep gegaan bij de Raad van State. Allereerst voelde hij zich persoonlijk (en zijn gezin) geschaad omdat de vrachtwagens met radio-actief afval door zijn straat heen denderden. Onaangekondigd. Door wat juridische haarkloverij bleek dat beroep niet gegrond. Wel doorgang vond zijn bezwaar tegen het dumpen in de oceaan.

Dit jaar (enkele weken na de dumpingen van 1979) kwam hij voor de Raad van State. De minister van volksgezondheid en milieuhygiëne (Ginjar) had zijn troepen van deskundigen aan laten treden. Een omvangrijke pleitnotitie van die kant moest wed-
 lveren met een aan twee zijden bedrukt stenciltje van Sietze. Het ernstigste verwijt hadden juristen ons ingefluisterd, was dat de dumpingen van vorig jaar illegaal hadden plaatsgevonden. En meer dan een reprimande voor de minister zat er niet in. Aangezien de minister nog een

juridische fout had begaan, kreeg een en ander nog een vervolg. In de tweede zitting van de Raad van State hebben wij de gelogenheid aangegrepen om wel met een uitvoerig betoog te komen. De R.v.S. moet nog een uitspraak doen.

Waarom hebben wij hier tijd aan besteed?

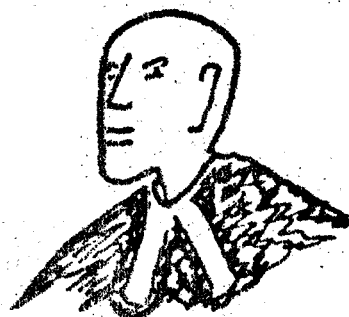
Onze eerste bedoeling was, het schip in 1978 aan de wal te laten blijven. Dwarsliggen dus. Maar daar kregen wij geen schijn van kans toe. Zo zitten wetten en procedures wel in elkaar.

Ons tweede doel was om meer gegevens te verkrijgen om in een later stadium wel effectievere te kunnen optreden.

Ons derde doel was om zoveel mogelijk officiële informatie los te krijgen, omdat op door ons aangevoerde bezwaren verplicht door de tegenpartij moet worden ingegaan.

Ons vierde doel was om ook via deze weg zoveel mogelijk bekendheid te geven aan de dumpingen van radio-actief afval en de relatie met kernenergie ook officieel te laten bevestigen.

De relatie van het bezwaar van Sietze met de bezwaren van de Stroomgroep was al in het beginstadium gelegd. Hij verwees in zijn beroep naar onze argumenten. In het boekje over de dumpingen, dat wij aan het maken zijn, verwerken wij ook de hier verkregen informatie.

Geen radioactief afval in zee storten

(Van onze Haagse redacteur)

DEN HAAG/IJMUIDEN. — Radioactief afval dat afkomstig is van kernsplijting in de centrales te Borssele en Dordrecht wordt niet in zee gestort. Een vertegenwoordiger van het ministerie van Volksgezondheid en Milieuhygiëne heeft dat dinsdag uitdrukkelijk verklaard tijdens een procedure die wordt gevoerd voor de afdeling geschillen van bestuur van de Raad van State. De afdeling behandelde het beroep van de Velsenaar Nitzje Schoonbergen tegen de toestemming die minister Ginjaar (Volksgezondheid en Milieuhygiëne) in 1978 verleende voor het storten van radioactief afval in de Atlantische Oceaan.

Al sinds 1967 vindt een jaarlijkse storting plaats waarvoor de rijksoverheid vergunning moet verlenen. Het gaat daarbij om afval niet alleen uit Nederland maar ook uit Zwitserland en België. De laatste jaren is het protest van milieu-actiegroepen tegen de gewraakte stortingen steeds heviger geworden. De afgelopen zomer kwam Greenpeace nadrukkelijk in de publiciteit toen onder meer in samenwerking met de Stroomgroep Haarlem-IJmond in de haven van IJmuiden werd gepoogd de verscheping van het afval te verhinderen.

Een jaar geleden al maakte Schoonbergen formeel bezwaar tegen de vergunning die minister Ginjaar toen had afgegeven. Een schorsingsverzoek werd toen niet in behandeling genomen maar het protest tegen de vergunning zelve kwam dit jaar juli bij de Raad aan de orde. Schoonbergen mocht destijds zijn opvattingen uiteenzetten evenals de vertegenwoordiger van de minister. Diens pleidooi was echter niet van tevoren als zogeheten ambtsbericht toegestuurd zodat noch de Raad van State noch Schoonbergen de gelegenheid had gekregen het zeer uitvoerige stuk te bestuderen. Staatsraad dr. Veringa gelastte daarop een tweede zitting, die gisteren in Den Haag werd gehouden.

Kernsplijting

Het ministerie van Volksgezondheid en Milieuhygiëne was vier ambtenaren sterk vertegenwoordigd van wie mr. Aris het woord voerde. Hij weersprak nadrukkelijk de suggestie dat ook radioactief afval in de oceaan werd gedumpt die afkomstig is van het kernsplijting-proces zelf. Wat uit de centrales wordt meegenomen zijn allereerst jassen, handschoenen en dergelijke die door medewerkers worden gebruikt. Daarnaast gaat het om bijvoorbeeld slib uit waterleidingen die in de vaten wordt verpakt. Ginjaar heeft al eerder laten weten dat het overige afval afkomstig is van laboratoria, bijvoorbeeld

van ziekenhuizen. Voor zover het om afval van militaire oorsprong gaat heeft dat volgens mr. Aris betrekking op verf voor vliegtuigen en vleugeltips die van een radioactieve legering zijn voorzien.

De ambtenaar verzette zich tegen de bewering dat de opslag te land van de vaten met afval even veilig zou zijn als de storting in zee. Schoonbergen stelde namelijk dat als verpakking en dumping zo zorgvuldig geschieden dat het milieu in zee niet wordt aangetast de boel net zo goed op het land kan worden opgeslagen. Mr. Aris evenwel stelde dat men het risico voor de bevolking zoveel mogelijk wil beperken. Mocht er eventueel toch iets fout gaan, zo zei hij, dan is het beter dat dat niet gebeurt in situaties waar mensen wonen en werken.

De ministeriele representant meende dat het vertrouwen wat betreft de gevolgen van de stortingen niet is geschaad. Rond en boven de vele zeemijlen waar de dumping plaatsvindt is met onderwatercamera's gefotografeerd. Ook controle van monsters zee-water door Duitse en Engelse onderzoekers heeft geen verhoogde straling ter plekke aangetoond. Schoonbergen had daar tegenover gesteld dat niet is gebleken dat de stortingen gedurende tien jaar geen schadelijk effect voor het milieu hebben gehad of dat in de toekomst niet zullen hebben.

De Velsenaar hekelde het feit dat de stortingen kunnen plaatsvinden krachtens het Verdrag van Londen, een overeenkomst die blijkens de volledige naam juist is gericht op het voorkomen van dumping in zee. „In feite geeft het verdrag een aantal spelregels voor het wel storten van afval in de oceaan”. Hij gaf toe niet te kunnen bewijzen aan de hand van metingen dat land, zee en lucht in toenemende mate radioactief worden vervuild. Hij noemde dat eerder een gevolgtrekking van de ontwikkelingen die men om zich heen in de maatschappij kan waarnemen. De appellant stelde uitdrukkelijk een tegenstander te zijn van iedere verhoging van de niet-natuurlijk aanwezige straling.

Spelregels

De woordvoerder voor de bewindsman had op zich geen bezwaar tegen dat standpunt maar wees erop dat nu eenmaal krachtens de Kernenergiewet bedrijven vergunningen kunnen aanvragen voor het werken met radioactief materiaal. Mr. Aris benadrukte nog dat het ministerie eraan hecht dat de Raad van State zich inhoudelijk over het beroep van Schoonbergen buigt. De kans bestaat namelijk dat de Raad verklaart dat de Velsenaar

De afdeling geschillen van bestuur gaat zich nu buigen over alle stukken die in deze zaak zijn ingebracht. Als het oordeel is gevormd brengt men advies uit aan de Kroon, dat wil zeggen staatshoofd en betrokken minister(s).

niet-ontvankelijk is. Dat komt erop neer dat het college meent dat Schoonbergen niet rechtstreeks te maken heeft met het storten van radioactief afval in de Atlantische Oceaan en bijgevolg geen partij zou zijn. Dr. Veringa hield die mogelijkheid met zoveel woorden aan.

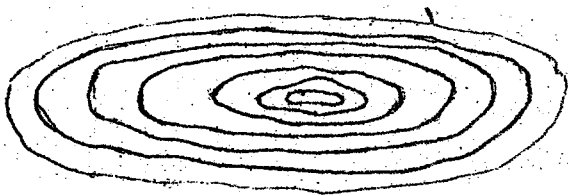
Staatsraad Polak had eerder al laten blijken van mening te zijn dat de minister verleden jaar niet helemaal correct heeft gehandeld. De afkondiging van de beschikking die de storting voor dat jaar toestond kwam namelijk weken te laat in de Staatscourant. Mr. Aris gaf die fout toe en meldde dat het departement een volgende keer beter zou opletten. Schoonbergen zelf had al betoogd dat ook een schorsingsverzoek met betrekking tot het vervoer en de overslag van het afval niet correct was behandeld. Een fout die de staf van de Raad van State zou hebben gemaakt en die ervoor verantwoordelijk zou zijn dat dit onderdeel van zijn actie verleden jaar de mist in was gegaan.

Verslag evaluatie BAN-UC-Aktie op
28 oktober 1979 te Amersfoort.

's Morgens werd begonnen met het bespreken van de actie per groep. De vier groepen waren dezelfde als in Almelo. Hierbij vertelde iedereen wat z'n beste en slechtste ervaringen waren tijdens de actie en werden suggesties gegeven om een volgende actie nog beter te doen slagen. In mijn groep kwamen als goede ervaringen naar voren: de publiciteit, die de actie kreeg, de reacties van de plaatselijke bevolking, de sfeer en het groepsgevoel, dat er heerste. Als slechte ervaringen werden genoemd: de behandeling op het politiebureau, de gebrekkige opvang van nieuwe mensen, de onduidelijkheid, of er al dan niet alternatieven waren, het feit, dat we zo afgezonderd van de rest zaten, en dat, toen het erop aankwam, iedereen zó losgeknipt was, de slechte juridische voorbereiding en het niet van tevoren inlichten van het plaatselijke energiekomité.

Suggesties voor de volgende acties waren o.a. : ANWB-slots gebruiken, duidelijke afspraken maken over eventuele alternatieven, meer aktiegroepen benaderen en meer mensen mobiliseren, alle informatie telefonisch doorgeven, en een soort doorstromingssysteem van mensen tussen de verschillende punten invoeren.

8

Hierna volgde een bespreking van alle punten in de gehele groep. Toen gingen we over tot de juridische afwikkeling van de actie in Almelo. Robert had een telefoongesprek gehad met de betrokken officier van justitie. Hieruit bleek, dat 23 mensen in Almelo opgepakt waren wegens het versperren van de openbare weg en 75 wegens het plegen van erfvredebreuk.

Het verschil tussen deze twee zaken is, dat het eerste een misdrijf is, waar maximaal negen jaar zitten op staat, en het tweede een overtreding, waar een boete tot f 30,- opstaat. De mensen, die zijn opgepakt voor een misdrijf, staat waarschijnlijk een proces te wachten, dat zo ongeveer van de zomer gevoerd zal worden.

De overigen zullen waarschijnlijk binnenkort een boete ontvangen. De meesten bleken echter bereid om niet te betalen en het aan te laten komen op een proces. Verder zal er nog met de advocaten besproken worden of er nog mogelijkheden zijn om de in beslag genomen kettingen, die tweedehands f 1000,- gekost hebben, terug te krijgen.

Er werd besloten geen aanklacht in te dienen tegen het politieoptreden, omdat dit toch geen meer uithaalt.

's Middags werd de opzet van BAN, zoals die was en zoals die gaat worden, besproken.

BAN noemt zich geen organisatie, maar een aktiemodel. Ze stelt zich ten doel om d.m.v. geweldloze direkte acties (d.i. daadwerkelijke vertraging of te-

genwerking van het atoomprogramma)
- da mensen bewust te maken van het
feit, dat kernenergie een bedreiging
is voor onze samenleving,
- aan te tonen, dat de AKB zich niet
buitenspel laat zetten door ondemo-
kratische besluiten en in staat is,
daadwerkelijk haar eisen kracht bij
te zetten.

Omdat er steeds meer mensen bij BAN
betrokken raken, wil BAN zich op gaan
splitsen in regio's. Zo werden er bin-
nen deze evaluatie de regio's Amster-
dam, Utrecht/Amersfoort, Deventer,
Noord en Haarlem/IJmond en eventueel
Den Haag gevormd.

Het is nu de bedoeling, dat binnen de-
ze regio's akties voorbereid worden
en dat er getraind wordt in geweld-
loze weerbaarheid.

Het probleem, dat zich hierbij voor-
doet, is, dat BAN een organisatie be-
gint te worden, (de zoveelste binnen
de AKB) die het juist niet wil zijn.
Binnen de regio Haarlem/ IJmond doet
dit probleem zich niet voor, omdat
vrijwel alle BAN-ners hier in de
Stroomgroep zitten. In Amsteedam,
Utrecht, Deventer en zo is dit echter
niet het geval, waardoor je in die
plaatsen twee verschillende anti-
kernenergiegroepen krijgt.

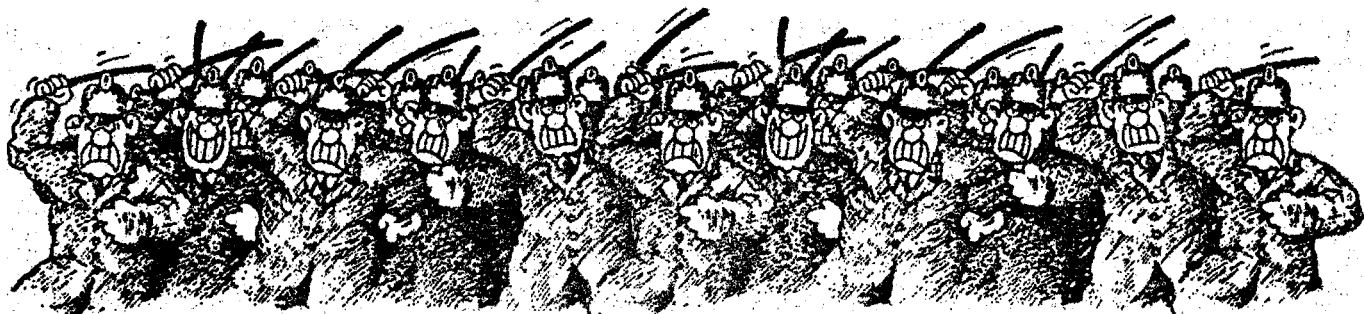
Het laatste punt, dat besproken werd
waar ik bij was, was omtrent de nieuwe
akties, die eraan komen. Zoals het er
nu uitziet, is het de bedoeling, dat
er in de kerstvakantie een kerstpak-
ketjes-aktie komt bij de U.C. en vol-
gend jaar akties in Dodewaard (tij-
dens de splijtstofstaafverwisseling)
en uiteraard IJmuiden/Petten.

De kerstpakketjes-aktie houdt in, dat
er zo rond Kerstmis kerstpakketjes
uitgedeeld worden aan de U.C. werk-
nemers. De inhoud van de pakketjes zal
bestaan uit informatiemateriaal rond
de U.C. en kernenergie in het algemeen.
Deze aktie heeft tot doel de werkne-
mers bewust te maken van waar ze mee
 bezig zijn en ze te laten voelen, dat
we niet tégen hen aktie voeren, maar
het in feite ook voor hén doen.

André van der Schee.

ATOOMAFVAL?

STOP BORSSELW

regio

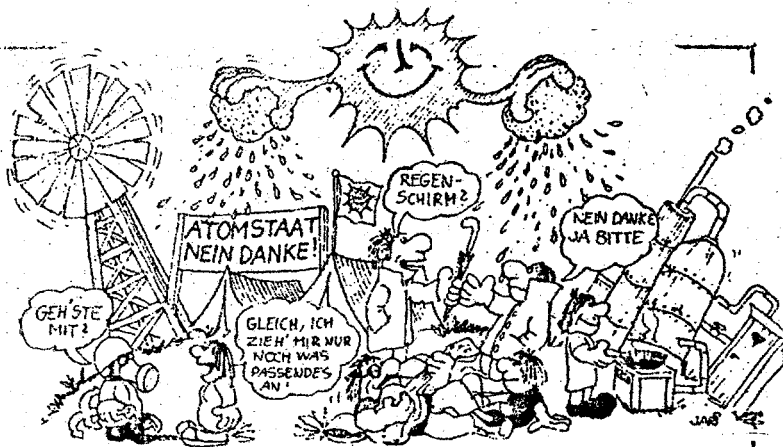
Projektonderwijs

Onder de naam "Leefbaar is anders" is door de bureau's Studium Generale en Ontwikkelingssamenwerking van de Technische Hogeschool Eindhoven een tentoonstelling ontwikkeld. Voorwerk daartoe is verricht door een landelijke groep van docenten, voornamelijk werkzaam als biologie-, natuurkunde-, of maatschappijleraar in het voortgezet onderwijs.

Een dertiental exemplaren van deze tentoonstelling gaan circuleren in Nederland en België. Voor de provincie Noord-Holland heeft de Stroomgroep de coördinerende taak op zich genomen.

Iets meer over de inhoud. In een inleidend gedeelte wordt ingegaan op de verschillende aspecten van de techniek. Welke wegen zijn ingeslagen en welke wegen in de toekomst kunnen worden bewandeld. Begrippen als harde en zachte technologie worden besproken en getoond.

En aangegeven wordt, dat deze soorten van techniek niet op zichzelf staan, maar horen bij een bepaalde stijl van leven. Aparte aandacht wordt geschonken aan de zogenaamde "Derde Wereld". Een klein stukje tekst daarover: "In de arme landen, de derde wereld, wordt 'zachte technologie' meestal 'aangepaste technologie' genoemd; bedoeld wordt daarmee dat die technologie is aangepast aan de speciale omstandigheden in de arme plattelandsgebieden in die landen. Een ijzeren windmolen is natuurlijk niet 'aangepast' voor mensen, die geen ijzer hebben en geen geld om zo'n molen te kopen; een molen van hout en dierenvellen is dan wel 'aangepast', die kunnen ze zelf maken".

De tentoonstelling gaat zo diep in op de problematiek binnen zeven sectoren van de maatschappij

- gezondheid
- landbouw
- voeding
- huisvesting
- industrie
- energie
- transport

Apart van de tentoonstelling bestaat er een docentenhandleiding. Het is ook de opzet van de vervaardigers van deze tentoonstelling, dat er niet slechts passief kennisgenomen wordt van de inhoud. Het kan dienen als een soort kapstok bij het uitvoeren van een projekt op school.

Hoe zijn we er in de regio Haarlem-IJmond mee aan de gang gegaan?

Vanaf het begin hebben we andere groepen bij dit werk betrokken. Eerst zijn we voorzichtig van start gegaan in Haarlem.

Samen met Zero, de Onderwijswinkel en de Milieugroepen uit de IJmond organiseren we een ochtend voor het Haarlemse onderwijs. De tentoonstelling stond opgesteld in een zaal van Zero. Alle bestaande contacten hebben we aangeschreven; alle scholen voor voortgezet onderwijs ontvingen eveneens een uitnodiging en er stond een klein stukje in de plaatselijke krant. Over de reacties

zijn we best tevreden:

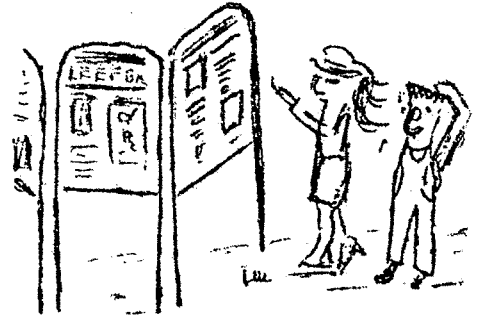
- een lagere school in Leiden (geen verder gebruik van de tentoonstelling, maar op een andere wijze gaat daar aandacht besteed worden.)
- een LEAO uit Amsterdam
- twee nijverheidsscholen (lbo)
- een gymnasium
- een scholengemeenschap
- twee mavo's
- een vrouwengroep
- de wereldwinkel Zandvoort (organiseert nu ook voor het Zandvoortse onderwijs zo'n dag)

Tevens gaven verschillende individuele bezoekers te kennen, dat zij best mee wilden doen bij de begeleiding.

Met een beetje meer tam-tam hadden wij veel meer reactie kunnen krijgen, maar we willen eerst zien in hoeverre we de zaak aankunnen. Naast de koördinatie van de tentoonstelling, heeft de Stroomgroep op zich genomen om, als daar behoefte aan is, te begeleiden bij de behandeling van het onderwerp 'Energie'

Om ook werkelijk wat te bieden te hebben, zijn we begonnen met een inventarisatie van wat er al bestaat op dit gebied. Het blijkt, dat er wel aardig veel lesmateriaal bestaat van lagere school tot en met de lerarenopleiding. Een groot manco is echter informatie betreffende de wijze waarop er met dat materiaal gewerkt is. Procesverslagen van de projekten, de praktijkgegevens voor de verschillende typen van onderwijs, daar is nog niet zoveel over beschikbaar. Maar dit is een bekend ge-

ven. De begeleiding van de tentoonstelling dwingt ons om deze zaken eens goed op een rijtje te zetten, dat is dan al een eerste effect dat in de toekomst erg van pas zal komen.

Waarom wij met deze tentoonstelling aan de gang zijn gegaan?

Al tijdens de opzet van deze expositie bleek dat de vervaardigers best verwillen gaan in het benaderen van de problematiek. De tentoonstelling, welke wij zelf hebben ingericht in het kader van: 'Zonneenergie, maak er werk van' is erg enthousiast ontvangen in onze regio. Hoogtepunt was de week van 12 tot 19 mei in de Grote Houtstraat, waar enige duizenden mensen van jong tot oud belangstelling toonden. De inbreng van de kerngroep van Milieudefensie IJmond t.a.v. de inhoud was groot en de layout verzorgd door Joop Troost van het Teach-in Comité was professioneel. Een ding is niet zo goed uit de verf gekomen, hoewel er wel aanknopingspunten bestonden. Dat was, althans naar mijn smaak, de relatie techniek en maatschappij. En hoe minder de maatschappij erbij wordt gehaald, hoe meer de nadruk op de techniek komt te liggen. En zo kan al snel het waanidee ontstaan, dat de oplossing voor de problemen dient te worden gezocht binnen de techniek en dat is nou net niet wat wij voor ogen hebben.

'Leefbaar is anders' gaat wel diep in op voorgeschiedenis, de huidige situatie en geeft duidelijk aan dat er een keuze gemaakt dient te worden. En dan vooral, dat die keuze te maken heeft met wát voor inrichting van de maatschappij we dan voor ogen hebben. Op zeer eenvoudige wijze, dat wel. Je zou kunnen zeggen, dat het karakter van zo'n samenleving wordt getoond. En gelukkig is er geen blauwdruk ontworpen. Die keuze moeten we hier, in noord, oost, zuid en west zelf maar maken en invullen.

Om die reden, moet je ook niet verwachten in de tentoonstelling voorstellen tot actie aan te treffen.

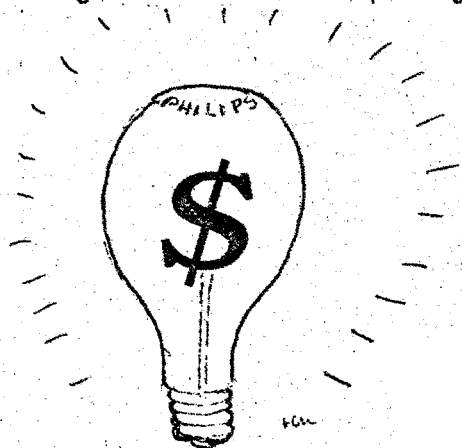
Nadeel van een opzet zoals nu gekozen is is, dat de lokale problematiek niet direct in te bouwen is. Zo kan de situatie op de plek, waar de tentoonstelling staat een veel duidelijker voorbeeld zijn, dan de in de tentoonstelling besproken problematiek, en veel eerder prikkelen tot handelend optreden. Het hangt dus sterk af van de wijze waarop met de tentoonstelling gewerkt wordt, wil deze nut hebben.

Maar een uitstekende invalshoek in met name het voortgezet onderwijs is het wél

Henk Korstjens.

DIE GOEIE OUWE PHILIPS

Philips heeft aangekondigd een gloeilamp te kunnen maken, die minder gebruikt en langer meegaat. Dit natuurlijk in het kader van bezuiniging en overheidszorg voor onze energieproblemen. Alleen zal deze lamp dan wel duurder zijn dan de normale peertjes.

Philips is na de laatste oorlog door de toenmalige regering benaderd om het bedrijf te nationaliseren en onder controle te stellen. De eis was o.a. de enorme winsten ten bate van

goedkopere produkten te gebruiken. Op die nationalisatieplannen antwoordde Philips, dat hij zijn werkplaatsje dan wel zou overhevelen naar een ander land, waar hij ook toen al een aantal vestigingen bezat. En wat die dure produkten betreft, was hij wel bereid de prijzen te verlagen.

Nou hebben wij gloeilampen van vóór de oorlog in huis gehad, die het vijf jaar en langer uithielden. Wat er daarna op de markt kwam, was goedkoper, maar had een beperkt aantal branduren, zodat je uiteindelijk duurder uitwas dan met de oude pitjes. Dat is handel. En nu zijn we dus weer terug in de betere kwaliteit maar ook in de hogere prijzen.

Hoe zou het toch komen, dat je nooit meer wat gehoord hebt van die prima lamp van Lightning Technology Corporation uit 1976?

J.M.

DE GROOTSTE OPEN URANIUMMIJN TER WERELD

Je kunt de Nieuwe Revu geen verwijt maken, dat ze haar lezers een aantal prikkelende reportages met wat sappige foto's voor de neus zet, want ze moet als elk geïllustreerd weekblad concurreren met een aantal bladen, die ze nog bruiner bakken en waar de oppervlakkigheid duimendik opligt. Geen maatschappelijk opinieblad dus. Maar nietemin bracht nr. 27 van dit jaar een reportage over de grootste open uraniummijn in Arizona, zes bij tien kilometer om precies te zijn.

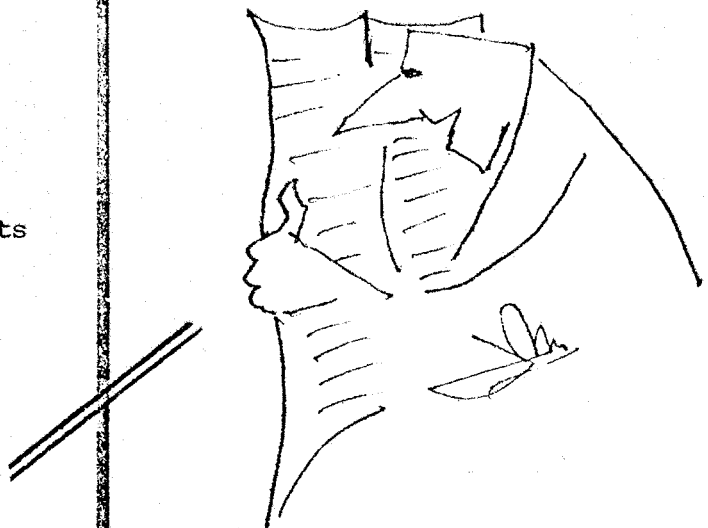
Het is een gebied in de Rocky Mountains op de grenzen van Arizona, Nieuw Mexico en Colorado waar een reservaat is toegewezen aan de Navaho-indianen. Het bleek tevens een uraniumgebied te zijn, waar enorme voorraden in de bodem lagen opgeslagen. De olieboeren Gulf-Oil en Exxon zagen er brood in en pachtten een groot gedeelte van dit reservaat om het uraniumerts op te spitten met het gevolg een afschuwelijk verwoest landschap en een levensgevaarlijke situatie. Na de verwerking van het erts blijft er circa 90% afval over, dat in hoge mate radioactief is. De droge wind blaast deze afvalstof over de nabijliggende dorpen: Laguna, Ambrosia Lake, Durango waardoor zuigelingensterfte, misvormde baby's en longkanker aan de orde van de dag is. Het bureau voor Indiaanse Zaken in Washington is hier blijkbaar wel van op de hoogte, maar doet er niets aan. Multinationals hebben veel geld en "vrienden."

Trouwens,
jij kan ook nog
abonnee worden van
RADIO-AKTIEF
maak maar 12,50 over
op het gironummer
van Maria →

Uit de Stroomgroen

Het boekje: "Alternatieve Energiebronnen, Geen andere keuze" is herdrukt in ongewijzigde vorm, wegens de konstante behoefte aan eerste informatie. De prijs bedraagt f 1,50 of per post f 2,25. Ze zijn te bestellen bij onze penningmeester Maria van Vlijmen, die deze taak heeft overgenomen van Fer de Beyer. Zoals U al in het eerste artikel heeft gelezen is ook het sekretariaat in andere handen overgegaan. Pia Wolthuis, die dit werk vele jaren zeer consciëntieus heeft gedaan, is hiermee gestopt wegens andere bezigheden.

Bij dezen willen wij Fer en Pia heel hartelijk bedanken voor hun werk en inzet.

Het nieuwe bankrek.nr. is nu:
84.24.42.146 ten name van
Maria van Vlijmen, SSK Haarlem.

DE BREDE MAATSCHAPPELIJKE DISCUSSIE

De regering heeft een nota uitgebracht over bovenstaand heet hangijzer. Zoals te verwachten blijkt het meer een propagandapaardje voor de uitbreiding van het centralepark, dan een aanbeveling de beslissing over deze uiterst belangrijke kwestie goed te overwegen in de komende discussie.

In deze driedelige Energienota is geen enkele groepering benaderd, die met haar bezwarenals tegenwicht kan gelden bij de oplossing van de z.g. energiecrisis. Wij hebben zo'n vermoeden dat de heilige drie-eenheid: E.C.N. ; S.E.P. en Kema de belangrijkste samenstellers zijn van dit waardeloze stuk papier en voorwaar geen stimulans voor een discussie, waarvan al tevoren de uitslag bekend is. Het domme klootjesvolk kan geen deskundig oordeel vormen maar heeft de hachelijke avonturen van een stelletje technokraten en plutokraten maar als zoete koek te slikken

Ze konden zich wat dat betreft nog wel eens vergissen.

Medici willen sluiting alle kerncentrales

^{H.D. 7/79}
BOSTON (AFP). — Een groep van 332 vooraanstaande Amerikaanse medici heeft gisteren in een verklaring de sluiting van alle kerncentrales in de VS geëist. Dit naar aanleiding van het ongeluk met de centrale van Three Mile Island in Pennsylvania.

„Wij eisen stopzetting van de bouw van kerncentrales, geleidelijke sluiting van alle bestaande, opstelling van een programma voor behoud van bronnen van energie en de ontwikkeling van alternatieve bronnen”, zo luidde de verklaring.

Er lekte gisteravond nog steeds licht-radioactieve stoom uit de centrale van Three Mile Island en met een helikopter werd op 25 kilometer afstand straling hoger dan de normale waarde aangetoond, maar volgens een woordvoerder van de federale regering in Washington was het stralingsniveau niet gevaarlijk.

Volgens een van de mede-eigenaren van de central, Metropolitan Edison Company, hoopt men de lekken waardoor nog steeds radio-actief materiaal naar buiten komt vandaag dicht te hebben.

H.D. 18/3'77 Stralingslachtoffers

Een Japans parlementslid van de socialistische oppositie heeft de regering gevraagd acht kerninstallaties op veiligheid te laten onderzoeken. Sedert 1986, zegt hij zijn 75 personeelsleden van kerninstallaties gestorven. De meesten als gevolg van straling. Er waren er 32 bij die aan kanker overleden en drie aan leukemie. De Japanse regering ontkent dat er slachtoffers aan straling zijn gevallen.

Zeer lage straling ook gevaarlijk

VLISSINGEN (ANP). — Ook zeer lage radio-actieve straling is gevaarlijk voor de gezondheid: Dit zei dr. K. Morgan, kerngeleerde aan de Universiteit van Atlanta in de Verenigde Staten, gisteren op een hoorzitting over lage stralingsdoses in Vlissingen.

Dr. Morgan is in het verleden betrokken geweest bij een onderzoek naar de lichamelijke gevolgen van radioactieve straling na de ontplofing van de atoombom op Nagasaki.

H.D. 1/11'79

Frankrijk bouwt kleine reactor voor stadsverwarming

De kleine Franse 100 MW reactor Thermos zal, naar verwachting van het Commissariat à l'Energie Atomique (CEA), t.z.t. in de commerciële uitvoering concurrerend zijn met conventionele warmtecentrales met een vermogen van meer dan 100 MW. De bouw van een 50 MW prototype moot tegen 1982 voltooid zijn.

De Thermos is ontworpen voor de verwarming van steden met een inwonertal van omstreeks 50.000. Bij 4.000 bedrijfsuren per jaar zou de Thermos kunnen voorzien in 85% van de behoeften van een stedelijk verwarmingssysteem. Ter dorking van het piekverbruik en als noodvoorziening is daarnaast een conventionele installatie vereist. Desondanks schat het CEA dat één Thermos 40.000 ton olie per jaar kan besparen. Volgens het CEA is de Thermos volstrekt veilig voor gebruik in stadsagglomeraties.

ENERGIE SPECTRUM
TJLI
(uitgave ECN)

GEMENGDE BERICHTEN

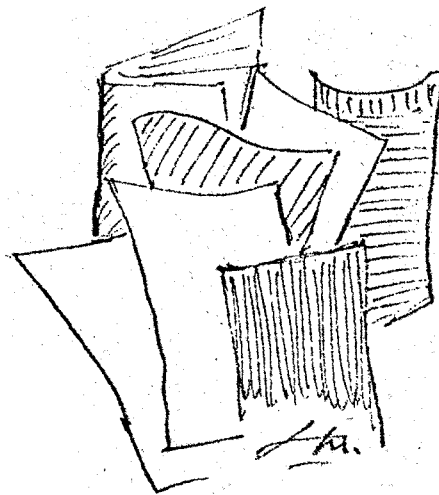
KERNRAMP IN DE OERAL

Vrij Nederland van 13 oktober had een boekbespreking van de publicatie van de Russische dissident, bio-chemicus Zhores Medvedev over de katastofe in 1958 in het zuiden van de Oeral, bij de plaats Kyshtym. Er blijkt uit, dat een gebied ter grootte van de provincie Utrecht volkomen onbewoonbaar en radio-actief besmet is voor misschien eeuwen. Honderden mensen stierven, duizenden kwamen in het ziekenhuis terecht, waar ze tenslotte, evenals de slachtoffers van Nagasaki, overleden.

Over de oorzaken van deze ramp lopen de meningen nogal uiteen. Er schijnt een opwerkingsfabriek te hebben gestaan, die óf de kritische grens heeft overschreden, óf zo slordig met de afvalstoffen is omgesprongen, dat een kernexplosie heeft plaatsgevonden met het bovenvermelde gevolg. Drs. Verkerk van het E.C.N. schijnt druk in de weer te zijn de verklaring te zoeken voor dit ongeluk van deze uiterst veilige techniek. Of hij ervoor naar Rusland mag om het te onderzoeken geloven we niet.

LINKS EN DE KERNENERGIE

De Nieuwe Linie van 24 oktober drukt een eerste artikel van Wybo v.d. Hoek voorzitter van de P.P.R. afd. Groningen, over kernenergie en de groei-economie. Kernenergie, betoogt hij, is niet de oplossing van het energievraagstuk, maar de eigenlijke oorzaak van de crisis.

Nou had prof. Odell van de Erasmus-universiteit in Rotterdam dat al ver vóór hem gekonstateerd en op niet mis te verstane wijze uit de doeken gedaan, hoeveel huichelarij er schuil ging achter het politieke jargon van 's lands bestuurderen, maar het is nooit weg, wanneer uit diverse hoeken op dit aambeeld gehamerd wordt, omdat je wellicht daar andere groepen mee bereikt dan de lezers van Odell's artikelen.

KERK EN KERNENERGIE

De Raad van Kerken afd. Bergen/Schoorl organiseert een aantal inleidingen over de taak van de kerk en het gevaar van kernenergie. De laatste twee avonden zullen zijn op 15 jan. en 19 febr., wanneer er respectievelijk door drs. Best en Dr. A.H. v.d. Heuvel gesproken zal worden. De bijeenkomsten vinden plaats in de Witte Kerk te Bergen en beginnen om 20.00 uur

Baas in eigen energiebron

Amerikanen herontdekken zonne-energie

WASHINGTON (AFP). — Sinds op 3 mei 1978 de „dag van de zon” door bijna 35 miljoen Amerikanen werd gevierd, hebben de Verenigde Staten een nieuwe hartstocht ontdekt voor zonne-energie, een brandstof die nooit uitgeput raakt.

Het ongeluk met de kerncentrale te Three Mile Island zal deze neiging onder het publiek alleen maar kunnen versterken en dat op het moment dat de regering-Carter de laatste hand legt aan het energieprogramma voor het jaar 1980. Geconfronteerd met de economische crisis, de nieuwe prijsstijging van ruwe olie en de angst voor kernenergie, „herontdekt” het Amerika van Jimmy Carter een energiebron die sinds het begin van de mensheid het leven op onze planeet mogelijk maakt.

In de gehele Verenigde Staten wordt steeds meer onderzoek gedaan, nemen de proefnemingen toe en worden de toepassingsmogelijkheden groter. De universiteiten, het leger, de NASA (National Aeronautics and Space Administration — de nationale organisatie voor lucht- en ruimtevaart) en particuliere en openbare instellingen voor wetenschappelijk onderzoek, doen aan het streven mee. Tegelijkertijd proberen industriëlen en voorstanders van alternatieve energie de Senaat en het Huis van Afgevaardigden voor hun plannen te winnen. Zij komen duidelijk voor hun doel uit: de federale politiek ombuigen zodat in het jaar 2000 20 à 25 procent van het energieverbruik kan worden onttrokken aan de zon.

De pressiegroepen roeren zich. In de eerste plaats was er het initiatief de dag van de zon te organiseren. Zij beroepen zich erop „de grootste manifestatie in de geschiedenis van de Verenigde Staten” te hebben belegd. Vol enthousiasme ging men door met de campagne om bij het publiek begrip te kweken voor zijn streven. Zij hebben daarbij twee hoofdthema's gekozen: zuinig zijn met energie en gebruik maken van de zon voor verwarming, ook in woningen.

Op dit moment kan de „zon-lobby” rekenen op 25 vaste mensen in Washington en op één vertegenwoordiger in elk van de vijftig staten en heeft zij een budget van twee miljoen gulden dat in de eerste plaats gebruikt wordt voor onderzoek naar het invoeren van nieuwe krachtbronnen in de steden.

„Onze organisatie is niet anti-nucleair”, zo zei de voorzitter van de „zon-lobby”, Denis Hayes. Hij wees erop dat twee vertegenwoordigers van de vakbond van werknemers in kerncentrales lid zijn van de groep. „Maar”, zo ging hij verder, „wij willen dat de regering evenveel geld vrijmaakt voor (het onderzoek naar) zonne-energie als zij doet voor kernenergie. Wij doen een beroep op de gekozen vertegenwoordigers van het Amerikaanse volk op hun beurt stappen te doen bij de regering”

Het is verheugend, dat de zonne-energie in de V.S. zo'n vlucht heeft genomen. In navolging van dat gebeuren hebben wij in juni de Europese zonnedag gevierd. Er zit echter een addertje onder het gras in de laatste alinea. De voorzitter van de „zonlobby” Denis Hayes verklaarde dat zij niet anti-nucleair zijn en dat is zo'n uit-

lating, die je ook beluistert bij het interview met fysikus ir. Biesiot over het ongeluk in Harrisburg. Hij zegt daar o.a.: „Je kunt kiezen uit drie mogelijkheden: blijven uitbreiden; stoppen met uitbreiden; en helemaal stoppen met kernenergie.”

Hij kiest dan voor het middelste alternatief, omdat, zegt hij je met het totaal stoppen het leerproces onderbreekt. Met direkt stoppen schiet je helemaal niets op.

Dat is wat wij noemen de tragische konsekwentie van een technologisch proces. Er zijn honderdduizenden wetenschappelijke en niet-wetenschappelijke mensen betrokken bij de industrie en het onderzoek van atoomenergie, nog afgescheiden van de enorme kapitaalsinvestering. Biesiot schat de 'melt-down' van een kerncentrale equivalent aan 2500 atombommen van Nagasaki.

Gezien het toenemend aantal dodelijke ongevallen met deze techniek en de onverbiddelijke voortgang van „uitbreiding”, zouden wij de laatste eis, uit het begeleidend artikel, willen onderschrijven.

Arme Landen en Kernenergie

Arme landen willen snel kernenergie

Dit eenvoudige krante-artikeltje in het Haarlems Dagblad geeft weer eens te denken

De arme landen willen kernenergie.

De rijke landen zeggen: als wij geen kern-energie doorvoeren wordt het voor de arme landen nog moeilijker om aan energie te komen. Want dan kopen wij de energie-grondstoffen voor onszelf op.

Ligt die zaak dan zo eenvoudig?

Het bovengeciteerde bericht komt uit New Delhi en was een conclusie van de "arme landen" welke deelnamen aan een conferentie van het Internationaal Agentschap voor Kernenergie (IAEA)

Waarom komt er niet op dezelfde pagina een ander bericht bij?

Want tegelijkertijd werd er in datzelfde New Delhi een andere bijeenkomst gehouden. In Wise (vol 2, no 1 nov/dec 1979) lees ik:

Teach-ins over kernenergie

India, In de eerste week van december 1979 organiseert de Indiase energie-publiciteitsgroep URDA een serie teach-ins over de gevaren van kernenergie en de z.g. vreedzame toepassing van kern-energie. Dit valt samen met de vergadering in New Delhi van de in Wenen gevestigde IAEA.

Urje organiseert een tentoonstelling, inleidingen van Indiase en Europese

Arme landen willen snel kernenergie

NEW DELHI (Router, DPA). — De ontwikkelingslanden die lid zijn van het Internationaal Agentschap voor Kernenergie (IAEA) eisen een snelle opbouw van kernenergie-installatie. Zij voelen zich gediscrimineerd door het verdrag tegen verspreiding van kernwapens (non-prolifera-tieverdrag).

Dit is duidelijk geworden tijdens de gisteren afgesloten jaarvergadering van het agentschap in New Delhi. De ontwikkelingslanden leten weten zich in hun streven naar toepassing van kernenergie belemmerd te voelen door de veiligheids-garantie die de grote industrielanden bij levering van hun nucleair materiaal vragen.

Zij zien hierin een poging van de industrielanden om hun monopoliepositie ten aanzien van kernenergie te behouden en voelen zich gediscrimineerd omdat zij gedwongen worden tot het aanvaarden van controle en beperkingen die de kernwapenmachten zelf niet accepteren. In totaal 110 landen zijn lid van het agentschap. Tachtig hiervan waren in New Delhi aanwezig.

campagneliders en wetenschappers en, indien mogelijk een ZuidOost Aziatische werkshop.

Dit is een van de weinige, educatieve en antikernenergie-activiteiten welke in India worden georganiseerd. Er is geen antikernenergiebeweging, de mensen die tegen het testen van atoombommen zijn en tegen kernenergie in India zijn arm en onderdrukte groepen. Hun eerste doel is te overleven. De regerende klasse in India is verantwoordelijk, niet alleen voor de ruimteschepen, kerncentrales, atoombommen, maar ook voor de gecentraliseerde zon en wind-energie-systemen.

